

[Bundvad.]

tænkeliggør de toldembedsmænd, som nu i lange, lange tider har gennemført arbejdet, et ikke altid behageligt arbejde, på en sådan måde, at kritik ikke er rejst i væsentlig grad hverken fra offentlighedens eller fra rigsdagens side.

Jeg anbefaler med disse ord forslaget.

Ladefoged: Det af den højtærede finansminister forleden fremsatte forslag til lov om toldvæsenets eftersyn af rejsende m. m., nærmere betegnet som loven om toldvæsenets ret til kropsvisitation indenfor dansk toldområde, kunne man måske passende karakterisere ved at sige, at det er som om man sendte bud efter fødselshjælperen lang tid efter, at barnet er konfirmeret.

Nu vil jeg ikke sige, at finansministeren her prøver på at smugle noget igennem, for det har vi ingen ret til; der er gået åbenlyst til værks i enhver henseende, og dermed være heller ikke sagt, at vi her i rigsdagen kan komme uden om en behandling af dette spørgsmål, der er blevet aktuelt, efter at en person pure har nægtet at lade sig undersøge. Det pudsige er jo i virkeligheden, at ingen rejsende tidligere har gjort indsigelse mod disse temmelig nærgående befølinger fra toldvæsenets side. Men det lovforslag, som her er fremsat, kan nok sætte sindene noget i bevægelse, fordi masser af lovlidige medborgere har været ude for denne oplevelse som en ikke særlig morsom optakt til rejsen efter de forventninger, man havde stillet til en udenlandstur. Mit parti har selvfølgelig ikke noget imod at drøfte spørgsmålet i et udvalg for at se, om man kan finde en vej frem, der både yder en vis garanti mod lovovertrædelser, men også, og ikke mindst, en absolut garanti for, at de rejsende ikke udsættes for vilkårligheder og generende behandling fra toldvæsenets side. Nogen effektiv løsning af spørgsmålet kommer man ingenlunde frem til, selvom man lovgiver aldrig så meget på dette specielle område. Dertil er vejene vist altfor mange, ad hvilke man kommer frem ved ulovlige midler og metoder, når det gælder om valuta- og værdismuglinger.

Nu kan der naturligvis være grund til at spørge om, hvor store disse lovovertrædelser er, som lystrejssende af den ene eller den anden kategori gør sig skyldige i, og hvor meget det betyder i valuta, altså den part, man gennem kropsvisitation etc. er i stand til at komme til livs. Hvis man henholder sig til det af professor Munch-Petersen i „Juristen“ behandlede og her i salen omdelte særtryk, som den ærede ordfører for

socialdemokratiet også var inde på at omtale, vil man se, at det i forhold til helheden af undersøgelser er et forsvindende ringe, ja, næsten mikroskopisk beløb, man på den måde har fundet frem til. I hvert fald frister dette beløb ikke særlig til lovgivning på dette område.

Men der er naturligvis andre ting, der taler for, at den højtærede finansminister forlanger lovhjælp til kropsvisitation. Der er mange forhold, der gør sig gældende, som man måske bedre kan få belyst i et udvalg. Jeg finder i det hele taget, at lovforslaget i sin korte form aldeles ikke giver tilstrækkelige oplysninger. Jeg forstod på den højtærede finansminister, da han i aftes talte i Aktuelt Kvarter om dette spørgsmål, at han imødeså en grundig udvalgsbehandling, hvor de fornødne oplysninger kunne bringes tilveje og man derefter kunne tage standpunkt til sagen. Og der er jo mange spørgsmål, bl. a. om politiets optræden som parthaver i sagen, hvorledes den skal foregå, hvad man har tænkt sig, og i hvilke tilfælde man mener at kunne tilkalde politiet.

Det, som mit parti naturligvis særlig vil hæfte sig ved, er, at man ikke på unødvendigvis generer den rejsende, hvad enten han er på en lysttur eller på forretningsrejse, således at nogle kommer ud for rene tilfældigheder, for undersøgelser, som let havde kunnet undgås. Vi er ganske klar over, at selvom man nu lovgiver på dette område, vil vi aldrig nå vejen frem, for der er virkelig folk, der har uddannet sig som ekspertes i netop at foretage den slags små eskapader til udlandet; nogle er dygtigere end andre, og de får måske noget med hjem. Og hvis man griber til det, man hidtil har gjort, at undersøge hver 10. eller 15., eller hvad for et tal man nu vil nævne, ja, så kan man være ganske overbevist om, at man meget sjældent får fat i de helt rigtige folk, for der er nogle, som lærer fiduserne at kende; de, som rejser ofte, finder ud af koden. Derfor er jeg ikke sikker på, at man gennem denne lovgivning vil nå frem til det rigtige resultat. Vi er imod generelle undersøgelser, og vi skal meget have os frabedt, at lovlidige og ærlige borgere udsættes for unyttig — hvad skal man sige? — unyttig mistænkeliggørelse af den ene eller anden art.

Vi ønsker naturligvis fra vor side, at spørgsmålet skal løses så godt, som det overhovedet kan løses, således at man ikke går nogen for nær, men vi vil på den anden side forlange, at man giver os alle de oplysninger, som man er i stand til at fremskaffe, under